

Cítím (vítr ve tváři)

Petr Muk

Chtěl jsem být pouští
písek a žár
poutníků kroky
podél mořských čár

chtěl jsem být jasným světlem
chtěl jsem být tmou
chtěl jsem být pouští
po níž lidé... šlapou

zahlédnout tě
v jádrech skrytých světů
s nicotou sám
pak splynu v jednu větu

doprostřed kruhů
chci tvým královstvím plout
marností vzdávám
zbavený pout

pak cítím
jak vítr vane na mou tvář
cítím
že se blíží dávná zář cítím

chtěl jsem být studnou
co nevysychá
dešťovým proudem
kterým život dýcha

chtěl jsem být ohněm
k ránu hřejícím
pro tvoji přítomnost
já chtěl jsem být vším

a cítím
jak vítr vane na mou tvář cítím
že se blíží dávná zář cítím

snad stoupám
chci najít pravdy utajené
a vnímám
co se mi zdálo tak zamlžené
pak cítím
jak vítr vane na mou tvář
cítím že se blíží dávná zář
cítím